

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 23.078 van 17 februari 2009
in de zaak RvV XII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Irakese nationaliteit te zijn, op 20 november 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 22 oktober 2008 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, aan verzoeker ter kennis gebracht op dezelfde datum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. TIELEMAN, die loco advocaat B. BRIJS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient een asielaanvraag in op 8 januari 2007.

Op 19 februari 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 4 september 2007 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 26 oktober 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten. Op 12 november 2007 wordt dit bevel aan verzoeker ter kennis gebracht.

Op 19 december 2007 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 3 januari 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Op 21 januari 2008 dient verzoeker een derde asielaanvraag in.

Op 30 januari 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Op 11 februari 2008 dient verzoeker een vierde asielaanvraag in.

Op 28 maart 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Op 4 augustus 2008 dient verzoeker een vijfde asielaanvraag in.

Op 22 oktober 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing.

“Overwegende dat betrokkene een eerste asielaanvraag indiende op 08/01/2007 en er op 19/02/2007 voor hem een beslissing ‘weigering van verblijf’ werd genomen vanwege de Dienst Vreemdelingenzaken. Overwegende dat de betrokkene schorsend beroep indiende op 21/02/2007 bij het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen en dit beroep op 05/09/2007 werd afgesloten met de beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus + weigering subsidiaire bescherming’, omdat ze steunt op motieven die geen verband houden met de criteria bepaald bij art. 1, lid A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, noch met andere criteria die de toekenning van asiel wettigen. Overwegende dat de betrokkene een tweede asielaanvraag indiende op 19/12/2007 die op 03/01/2008 werd afgesloten door de Dienst Vreemdelingenzaken met een ‘Weigering van in overwegingname’. Overwegende dat de betrokkene een derde asielaanvraag indiende op 21/01/2008 die op 30/01/2008 werd afgesloten door de Dienst Vreemdelingenzaken met een ‘Weigering van in overwegingname’. Overwegende dat de betrokkene een vierde asielaanvraag indiende op 11/02/2008 die op 28/03/2008 werd afgesloten door de Dienst Vreemdelingenzaken met een ‘Weigering van in overwegingname’. Overwegende dat betrokkene op 04/08/2008 een vijfde asielaanvraag indiende en verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een overlijdensakte van een vriend voorlegt waarmee hij probeert de ingeroepen asielmotieven van de eerste aanvraag te ondersteunen. Overwegende dat deze asielmotieven louter van gemeenrechtelijke aard zijn, welke niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Overwegende dat betrokkene een brief van zijn advocaat voorlegt die dateert van 30/07/2008. Overwegende dat deze brief om subsidiaire bescherming vraagt en dit reeds bij de eerste asielaanvraag werd behandeld door het Commissariaat Generaal. Overwegende dat in deze brief het asielrelaas van betrokkene wordt herhaald en dit reeds in de eerste asielaanvraag werd behandeld. Overwegende dat in deze brief een overlijdensakte wordt aangebracht die hierboven reeds werd behandeld. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de Koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 5 (vijf) dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat als volgt luidt:

"SCHENDING VAN ARTIKEL 51/8 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELIJNEN.

-SCHENDING VAN DE MOTIVERINGSPLICHT ZOALS VOORZIEN IN ARTIKEL 62 VAN DE WET VAN 15/12/1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELIJNEN EN DE ARTIKELN 1, 2 EN 3 VAN DE WET VAN 29 JULI 1991 MET BETREKKING TOT DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN BESTUURSHANDELIJNEN.

-HET ALGEMEEN RECHTSBEGINSEL VAN BEHOORLIJKE BESTUUR, INHOUDEND HET CRITERIUM VAN REDELIJKEID EN PROPORTIONNALITEIT EN DE VERPLICHTING ALLE GEGEVENS EN STUKKEN VAN HET DOSSIER IN OVERWEGING TE NEMEN.

Doordat,

De bestreden beslissing als volgt gemotiveerd is:

(...)

Tervijl,

- Artikel 51/8 stelt dat:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen"

-Artikel 62 stelt dat:

De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed.

-En artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29/07/1991:

Artikel 1. Voor de toepassing van deze wet moeten worden verstaan onder:

-Bestuurshandeling:

De eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer besturen of voor een ander bestuur; -Bestuur:

De administratieve overheden als bedoeld in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; -Bestuurde: Elke natuurlijke of rechtspersoon in zijn betrekkingen met het bestuur.

Art. 2. De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Art. 3. De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.

Het principe van behoorlijk en zorgvuldig bestuur houdende o.a. de beginselen van redelijkheid - billijkheid, proportionaliteit, rechtmatig vertrouwen en voorzorg, houdt in dat de overheid zijn beslissing zorgvuldig dient voor te bereiden. De beslissing dient zich te baseren op informatie die correct werd verkregen. De overheid dient zich ervan voldoende te vergewissen en te informeren teneinde een beslissing te nemen met volle kennis ter zake. De overheid dient tot een beslissing te komen op basis van een volledig en adequaat onderzoek van het concreet geval in redelijkheid en in billijkheid.

Tervijl,

1.

Verzoeker heeft gedurende zijn meervoudige asielaanvragen verschillende nieuwe stukken voorgelegd dewelke steeds werden verworpen door verwerende partij als zijnde onvoldoende om in aanmerking te worden genomen voor een nieuwe asielprocedure.

Tijdens zijn eerste asielaanvraag legde verzoeker de volgende documenten neer:

1. foto's van verzoeker in het leger
2. Verschillende militaire kaarten
3. een Irakees paspoort
4. een Koerdische identiteitskaart

Tijdens zijn tweede asielaanvraag legde verzoeker volgende nieuwe elementen voor:

5. Een dreigbrief
6. Bevestiging van woonst van de burgemeester
7. Overlijdensakte van zijn broer

In huidige asielaanvraag legt verzoeker nog een bijkomend document neer, zijnde:

8. een overlijdensverklaring van zijn vriend-collega M. H.

Het ging hierbij steeds om ernstige stukken waarvan de authenticiteit nooit is betwist.

Verwerende partij weigerde deze stukken in het kader van de meervoudige aanvragen in aanmerking te nemen.

De raadsman van verzoeker vroeg in zijn schrijven van 30/07/2008 dan ook dat alle elementen in huidige asielaanvraag in hun geheel zouden worden beschouwd in plaats van elk afzonderlijk aangezien er nooit een nieuwe asielaanvraag is gestart en verzoeker dus technisch gezien nooit tot een nieuwe beoordeling ten gronde omtrent deze stukken heeft bekomen doch enkel een verhakke beoordeling van elk stuk apart.

Aan de hand van het geheel van deze elementen maakt verzoeker zijn reëel risico op ernstige schade en een ernstige vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Irak aannemelijk en maken zij een nieuw element uit in de zin van de Wet.

Hij maakt aan de hand van het geheel van deze elementen zijn relaas geloofwaardig daar nu niet alleen zijn identiteit vaststaat en zijn tewerkstelling als militair in het kamp buiten Mosul maar ook dat zijn broer en collega overleden zijn.

-Uit de dreigbrief, die verzoeker reeds voorlegde in het kader van zijn tweede asielaanvraag, blijkt dat verzoeker met de dood bedreigd werd omwille van zijn functie als militair en zijn steun aan de Amerikanen. Dit document toont aan dat hij wel degelijk een ernstig risico op vervolging loopt.

-In de weigeringsbeslissing van de eerste asielaanvraag wierp het Commissariaat generaal als een van de weigeringsgronden op het feit dat verzoeker zelfs geen begin van bewijs had kunnen voorleggen van de dood van zijn vriend-collega M. H.

In huidige asielaanvraag heeft hij hier wel een bewijs van kunnen voorleggen, met name de overlijdensakte van deze persoon.

Het feit dat verzoeker ernstige problemen kent met de familie van deze persoon en deze deel uitmaken van zijn vrees voor vervolging, maakte uiteraard heel erg moeilijk om hiervan een bewijs te verkrijgen.

Via verschillende omwegen heeft verzoeker deze overlijdensakte nu toch kunnen bemachtigen dewelke hem werd opgestuurd per Fedex postpakket waarvan verzoeker ook de enveloppe voorlegt.

Deze moeilijke situatie met de familie van de overleden vriend-collega verklaart uiteraard waarom verzoeker dit document niet vroeger heeft kunnen bijbrengen in zijn asielprocedure.

Bovendien blijkt uit het verhoorverslag (zie pagina 15 verhoorverslag) van het Commissariaat generaal voor de Vluchtelingen dat verzoeker uitdrukkelijk gevraagd werd of het mogelijk was een dergelijk document voor te leggen. Het was verzoeker onmogelijk om dit document te verkrijgen binnen de 5 werkdagen na het verhoor, desalniettemin heeft verzoeker er alles aan gedaan om het document toch nog te bemachtigen.

Het feit dat het Commissariaat-generaal tijdens de procedure ten gronde zelf gevraagd heeft een aantal documenten voor te leggen en het ook het laatst voorgebrachte document voor te leggen betekent dat dit document een zeker belang heeft in haar beoordeling van het dossier.

Derhalve moet minstens dit element beschouwd worden als een nieuw element in de zin van de rechtspraak van de Raad van State.

De Raad van State oordeelde dat het begrip 'nieuw gegeven' vrij soepel moet worden geïnterpreteerd en dat er een ruime betekenis moet worden aan gegeven. Het kan gaan om een nieuw feit, maar ook om een nieuw bewijs van een oud feit; dit nieuw bewijs kan bijvoorbeeld om een geschreven getuigenis gaan dat nu afgelegd wordt. De omstandigheid dat de getuige deze verklaring tijdens de behandeling van de eerste aanvraag had kunnen afleggen doet er niet toe, de datum van de geschreven verklaring is bepalend over de vraag of het gegeven nieuw is of niet.

In casu legt verzoeker in het kader van zijn vijfde asielaanvraag een bewijs voor van een oud feit, hetwelk hij slecht met veel moeite heeft kunnen bekomen na het afsluiten van de eerste asielprocedure. De bestreden beslissing motiveert niet afdoende waarom dit element geen nieuw gegeven zou zijn in de zin van de Wet doch volstaat te stellen dat de eerder ingeroepen asielmotieven vreemd zijn aan asiel. Verzoeker meent dat uit het geheel van de aangebrachte elementen na de eerste asielaanvraag een andere licht kunnen werpen op de eerste beoordeling : het is niet aan de dienst vreemdelingenzaken om te beslissen of al dan niet bij de beoordeling van het geheel van de nieuwe elementen opnieuw tot het besluit moet worden gekomen dat de aanvraag nog steeds "als vreemd aan asiel" dient te worden beschouwd, welke beoordeling niet haar toekomst maar uitdrukkelijk wettelijk is gereserveerd aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, deze laatste in graad van beroep.

2.

Verzoeker en zijn raadsman, per brief van 30/07/2008, hebben uitdrukkelijk gevraagd dat verwerende partij het geheel van de elementen in aanmerking zou nemen om te oordelen of er sprake is van een nieuw element.

Deze vraag is ingegeven door het feit dat in de meervoudige asielaanvragen elk nieuw element steeds afzonderlijk werd gewogen door verwerende partij en elk afzonderlijk als onvoldoende werd bevonden zonder de verschillende elementen te beschouwen in hun geheel.

In huidige asielaanvraag had verzoeker gevraagd het geheel van de vorige nieuwe elementen als zijnde een bijkomend nieuw element te beschouwen samen met de nieuw voorgebrachte overlijdensakte.

De verschillende elementen maken samen een belangrijk nieuw element uit ten aanzien van de eerste asielaanvraag en moeten dus verder onderzocht worden door het Commissariaat generaal voor de Vluchtelingen en Staatslozen.

Verzoeker meent dat het niet aan verwerende partij toekomt om alle ingeroepen nieuwe elementen telkens elk afzonderlijk af te wijzen zonder dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen deze elementen in hun geheel kan onderzoeken en dat terwijl zij in hun geheel toch een belangrijk nieuw element uitmaken.

De verschillende elementen samen kunnen een belangrijk verschil uitmaken bij de beoordeling ten gronde door het Commissariaat generaal.

De bestreden beslissing verwijst enkel naar het nieuwe document, zijnde de overlijdensakte, zonder te oordelen over het geheel van de elementen waarvan verzoeker en zijn raadsman uitdrukkelijk hadden gevraagd dat dit geheel ook als een nieuw element zou beschouwd worden.

Doordat de bestreden beslissing van verwerende partij echter niet geantwoord heeft op deze vraag en op geen enkele wijze geoordeeld over dit geheel van de elementen, schendt zij de motiveringsplicht die op haar rust.

Zodat,

Verzoeker meent om deze redenen, dat de beslissing een schending van artikel 51/8 Vw uitmaakt, minstens de motiveringsplicht én het beginsel van behoorlijk bestuur zijn geschonden doordat de bestreden beslissing minstens niet antwoordt op alle door verzoeker ingeroepen nieuwe elementen."

2.2. In de nota repliceert verwerende partij dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en erin slaagt om er kritiek op te uiten, zodat aan het doel van de formele motiveringsplicht is voldaan. Artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) is niet geschonden, nu blijkt dat verzoeker geen nieuwe gegevens in de zin van dit artikel naar voor heeft gebracht. De gemachtigde van de minister is daarbij wel degelijk zorgvuldig en grondig te werk gegaan. De vage en ongestaafde beschouwingen van verzoeker doen geen afbreuk aan de bestreden beslissing. Verzoeker uit ook kritiek op vroegere beslissingen inzake zijn asielaanvragen, maar bij gebreke van enig beroep zijn deze allemaal definitief geworden. Verzoeker toont niet aan dat de elementen die hij bij zijn asielaanvraag indiende wel voldoen aan de voorwaarden van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

Betreffende de overlijdensakte heeft de gemachtigde terecht beslist dat deze motieven van gemeenrechtelijke aard zijn, terwijl vroeger ook door de Commissaris-generaal werd geoordeeld dat de door verzoeker ingeroepen asielmotieven vreemd waren aan het asiel

omdat ze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A, lid 2 van de Vluchtelingenconventie. De Commissaris-generaal oordeelde dat verzoekers vrees voor de familie van zijn collega M. louter van gemeenrechtelijke aard is en niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Betreffende de brief van verzoekers advocaat wordt uitdrukkelijk gemotiveerd waarom dit geen nieuw element kan uitmaken in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

2.3. In de repliekmemoirie antwoordt verzoeker hierop dat verwerende partij niet ingaat op zijn kritiek dat alle elementen in hun geheel zouden worden bekeken in plaats van elk afzonderlijk. Omdat er nooit een nieuwe asielprocedure is gestart, is er nooit een nieuwe beoordeling ten gronde omtrent deze verschillende stukken gekomen. Aan de hand van het geheel van de elementen maakt verzoeker wel een risico aannemelijk.

2.4. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat verzoeker geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Verzoeker uit kritiek op de motieven en voert in feite de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht komt het niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna : de Raad) toe om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet aan de Dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. Verzoeker dient dus aannemelijk te maken dat de aangevoerde elementen “nieuwe gegevens” uitmaken in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, de bewijskracht terzake ligt aldus bij hem.

Verzoeker voert aan dat het geheel van elementen dat hij heeft voorgelegd in zijn vier vorige asielaanvragen als een geheel moet worden beschouwd en als dusdanig behandeld. Hierbij merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat de elementen die verzoeker bij zijn tweede, derde en vierde asielaanvraag heeft ingediend, telkens niet werden aanvaard als nieuwe gegevens. Verzoeker heeft tegen deze beslissingen geen beroep ingediend, zodat de beslissingen die een oordeel inhouden over deze stukken definitief zijn geworden, en deze stukken nu niet opnieuw bij de beslissing inzake de in overwegingneming van de vijfde asielaanvraag kunnen worden betrokken. Het is bijgevolg niet kennelijk onredelijk en het getuigt niet van onzorgvuldigheid dat verwerende partij bij de vijfde asielaanvraag van verzoeker enkel rekening gehouden heeft met de stukken die verzoeker heeft voorgelegd bij deze vijfde asielaanvraag.

Betreffende de documenten die verzoeker bij deze laatste aanvraag voorlegt, namelijk een overlijdensakte en een brief van verzoekers advocaat, wordt in de bestreden beslissing het volgende overwogen: *“Overwegende dat betrokkene een overlijdensakte van een vriend voorlegt waarmee hij probeert de ingeroepen asielmotieven van de eerste aanvraag te ondersteunen. Overwegende dat deze asielmotieven louter van gemeenrechtelijke aard zijn, welke niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Overwegende dat betrokkene een brief van zijn advocaat voorlegt die dateert van 30/07/2008. Overwegende dat deze brief om subsidiaire bescherming vraagt en dit reeds bij de eerste asielaanvraag werd behandeld door het Commissariaat Generaal. Overwegende dat in deze brief het asielrelaas van betrokkene wordt herhaald en dit reeds in de eerste asielaanvraag werd behandeld. Overwegende dat in deze brief een overlijdensakte wordt aangebracht die hierboven reeds werd behandeld.”*

Verzoeker voert aan dat de overlijdensakte een bewijs vormt voor zijn verklaringen in de eerste asielaanvraag, bewijs waarnaar de Commissaris-generaal indertijd had gevraagd maar dat verzoeker toen niet kon voorleggen, en dat in de brief van de advocaat gevraagd werd om alle elementen van zijn vorige asielaanvragen samen te behandelen, omdat het geheel van deze elementen een nieuw gegeven vormt, en dat hier niet op werd geantwoord.

Uit de beslissing van de Commissaris-generaal inzake de eerste asielaanvraag van verzoeker blijkt dat er niet getwijfeld werd aan de dood van M., de collega en vriend van verzoeker. De Commissaris-generaal oordeelde echter dat de problemen van verzoeker met de familie van M. vreemd zijn aan het asiel, omdat ze geen verband houden met één van de criteria bepaald bij artikel 1, A), 2 van de Vluchtelingenconventie, noch met andere criteria die de toekenning van asiel wettigen. De omstandigheid dat de Commissaris-generaal hieraan toevoegt dat verzoeker geen begin van bewijs voorlegde van de dood van zijn vriend, doet hieraan geen afbreuk en kan beschouwd worden als een bijkomend motief. Het is bijgevolg niet kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de minister oordeelt dat verzoeker met deze overlijdensakte de asielmotieven van zijn eerste aanvraag probeert te ondersteunen, maar dat reeds werd geoordeeld dat deze asielmotieven louter van gemeenrechtelijke aard zijn, zodat verzoeker geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen.

Wat het “samenbrengen” van al de elementen betreft die verzoeker in zijn tweede tot en met vijfde asielaanvraag heeft voorgelegd, wordt herhaald dat de beslissingen inzake verzoekers vroegere asielaanvragen definitief zijn geworden en dat het niet kennelijk onredelijk is van verwerende partij om deze stukken nu niet opnieuw bij de beslissing inzake de in overwegingneming van de vijfde asielaanvraag te betrekken. In het kader van de toepassing van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet maakt het geen motiveringsgebrek uit dat niet uitdrukkelijk op deze vraag van verzoeker werd geantwoord. Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet vereist enkel dat er uitspraak wordt gedaan of de gegevens die worden voorgelegd in het kader van de huidige aanvraag nieuwe gegevens vormen.

Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de motivering dienaangaande onjuist of onredelijk zou zijn, noch maakt verzoeker aannemelijk dat hij een nieuw element heeft naar voor gebracht in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. De Raad benadrukt dat de bevoegdheid die artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet aan de gemachtigde van de minister toekent, louter beperkt is tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. Verzoeker toont niet aan dat verwerende partij deze bevoegdheid overschreden heeft. Voorts moeten de nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen en moeten ze op hem betrekking hebben. In casu wordt niet aangetoond dat artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet werd geschonden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de minister de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de gemachtigde van de minister op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen en in het kader van het onderzoek naar de al dan niet in overwegingneming van de vijfde asielaanvraag, terecht heeft besloten hoofdzakelijk rekening te houden met de stukken die werden bijgebracht in het kader van deze vijfde asielaanvraag. Uit de bestreden beslissing blijkt dat ook rekening werd gehouden met andere relevante elementen in het dossier van verzoeker, meer bepaald de vroegere beslissing van de Commissaris-generaal en de beslissingen inzake zijn daaropvolgende asielaanvragen. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat in casu niet het geval is. Gelet op voorgaande analyse blijkt dat verzoeker met zijn betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel als toepassing hiervan, aannemelijk maakt.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.